

Sygn. akt VI P 523/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2014 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Ławnicy: Tomasz Bujak

Joanna Dorota Korasiak

Protokolant Adam Skulski

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. T.

przeciwko Urzędowi Miasta M.

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powódki K. T. na rzecz pozwanego Urzędu Miasta M. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: VI P 523/12

UZASADNIENIE

K. T. pozwem z dnia 28 czerwca 2012 roku, skierowanym przeciwko Urzędowi Miasta M., wniosła o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenie umowy o pracę. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż Urząd Miasta M., wypowiadając jej umowę o pracę jako przyczynę wskazał utratę zaufania spowodowaną niewłaściwym wykonywaniem obowiązków służbowych w okresie pracy w Wydziale (...) Urzędu Miasta M., tj. od dnia 1 marca 2009 roku do 31 grudnia 2011 roku. W dalszej części wypowiedzenia pracodawca wskazał, że wypowiedzenie umowy o pracę jest spowodowane także licznymi skargami zgłaszanymi przez podatników, a dotyczących nieprawidłowości w dokumentacji podatkowej. Ponadto zostało wskazane, iż stwierdzono braki w dokumentacji za lata 2009 – 2011. Powódka podniosła, iż wskazana przyczyna wypowiedzenia jest nieprawdziwa, a postawione jej zarzuty są niezgodne z prawdą. Pracodawca bowiem, przenosząc ją do innego wydziału nie dokonał żadnego formalnego rozliczenia dokumentacji, którą dotychczas się zajmowała, a tym samym nie można jednoznacznie stwierdzić, czy wykryte braki w dokumentacji powstały w czasie świadczenia przez nią pracy, czy też później, zaś komisja badająca powstałe nieprawidłowości nie pracowała w pełnym składzie. Dodatkowo powódka pokreśliła, że część rzekomo zagubionej przez nią dokumentacji została odnaleziona. W jej ocenie podstawa rozwiązania stosunku pracy nie jest oparta na obiektywnie istniejących faktach – utrata zaufania nie wynika z przesłanek natury obiektywnej, a wynika z arbitralnych ocen i subiektywnych uprzedzeń przełożonych (pozew – k. 1 – 3).

Pismem z dnia 2 listopada 2012 roku powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika zmodyfikowała powództwo, wnosząc o przywrócenie do pracy na zajmowane przez nią uprzednio stanowisko, tj. referenta ds. windykacji w Wydziale (...) Urzędu Miasta M., zasądzenie wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Precyzując swoje stanowisko powódka podniosła, iż o brakach w prowadzonej przez nią dokumentacji dowiedziała się dopiero po upływie pięciu miesięcy od przeniesienia jej do innego wydziału. Wskazała, że nie przeprowadzono inwentaryzacji stanu prowadzonej przez nią dokumentacji w dacie przeniesienia jej do innego wydziału. Powódka zaprzeczyła prawdziwości twierdzeń zawartych w wypowiedzeniu umowy o pracę, gdyż na jej stanowisko została zatrudniona osoba ze znaczenie mniejszym stażem pracy i doświadczeniem, a oceny jakim poddawana była powódka odbywały się niezgodnie z postanowieniami Burmistrza Miasta M. z dnia 30 czerwca 2009 roku. Wskazała także, że rzeczywistą przyczyną wypowiedzenia powódce umowy o pracę była niechęć jaką Naczelnik Wydziału (...)do niej żywiła. Panująca w wydziale atmosfera doprowadziła do wystąpienia u powódki stanów lękowych, spowodowanych stresem w pracy. Po przeniesieniu jej do innego wydziału, problemy zdrowotne ustąpiły. Powódka ponadto poddała w wątpliwość rzetelność naboru przeprowadzonego na stanowisko Referenta w (...) (pismo z dnia 2 listopada 2012 roku – k. 25 – 36).

Urząd Miasta M. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że przyczyny zawarte w wypowiedzeniu umowy o pracę powódce są konkretne i rzeczywiste, a okoliczności utraty do niej zaufania prawdziwe, obiektywne i racjonalne. Niewłaściwe wykonywanie powierzonych powódce obowiązków służbowych zostało wykazane w wyniku sprawdzenia dokumentacji zgromadzonej w Wydziale (...), co wykazało, że powódka błędnie naliczała zobowiązania podatkowe. Pozwany wskazał, że powódka miała świadomość zastrzeżeń dotyczących jej pracy, co wynikało z okresowych ocen pracownika samorządowego. Powódka w momencie przeniesienia do innego wydziału została rozliczona z zajmowanego stanowiska w drodze ustnych ustaleń pomiędzy naczelnikami Wydziału (...)i Wydziału (...) oraz powódką. Przekazanie dokumentacji nastąpiło w ciągu miesiąca od jej przeniesienia do innego wydziału (odpowiedź na pozew – k. 103 – 108).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. T. była zatrudniona u pozwanego początkowo na podstawie umowy o pracę z dnia 2 lipca 2007 roku zawartej na czas określony od 2 lipca 2007 roku do 31 grudnia 2007, roku na stanowisku młodszego referenta ds. obywatelskich. W dniu 31 grudnia 2007 roku strony zawarły kolejną umowę na czas określony od dnia 1 stycznia 2008 roku do dnia 30 września 2008 roku. Następnie, w dniu 1 października 2008 roku, strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony, a powódka została zatrudniona na stanowisku referenta ds. obywatelskich, w pełnym wymiarze czasu pracy.

(umowa o pracę z dnia 2 lipca 2007 roku – 2, umowa o pracę z dnia 31 grudnia 2007 roku, – k. 12, umowa o pracę z dnia 1 października 2008 roku – k. 14 cz. B a/o powódki; zeznania powódki – k. 405)

Pozwany umożliwiał powódce poszerzanie wiedzy merytorycznej niezbędnej do wykonywania powierzonych obowiązków, w tym sfinansował odbyte przez powódkę kursy i szkolenia, a także współfinansował w wysokości 75% kosztów studia licencjackie oraz uzupełniające magisterskie w (...).

(dowód: zaświadczenie – k.28 - 29 cz. B a/o powódki; zgoda na dofinansowanie – k. 31A cz. B a/o powódki; zaświadczenie o uczestnictwie w szkoleniu – k. 36 cz. B a/o powódki; zaświadczenie o ukończeniu kursu – k.35 cz. B a/o powódki; zaświadczenie – k. 40 cz. B a/o powódki; zaświadczenie – k. 45 cz. B a/o powódki; zaświadczenie – k. 46 cz. B a/o; zaświadczenie – k. 47 cz. B a/o)

Powódka z dniem 1 marca 2009 roku, w związku z reorganizacją Urzędu Miasta M., została przeniesiona za porozumieniem stron do Wydziału (...)na stanowisko referenta ds. księgowości. Zgodnie z zakresem uprawnień, obowiązków i odpowiedzialności pracownika zatrudnionego w Urzędzie Miasta M. do szczegółowego zakresu obowiązków powódki należało:

1. Dokonywanie wymiaru podatków lokalnych od nieruchomości, rolnego i leśnego;
2. Wprowadzanie zmian na podstawie ewidencji podatkowej na podstawie informacji podatkowych składanych przez podatników, zawiadomień o zmianach w ewidencji gruntów i budynków przekazywanych przez Wydział (...), potwierdzeń przyjęcia do użytkowania obiektów budowlanych przekazywanych przez Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w W.;
3. Prowadzenie przypisów i odpisów podatków lokalnych;
4. Uzgodnienie przypisów i odpisów z księgą podatkową;
5. Bieżąca obsługa interesantów;
6. Współpraca z Wydziałami: (...), (...); (...)
7. Kontrola podatkowa w terenie polegająca na czynnościach sprawdzających podstawę opodatkowania nieruchomości;
8. Sprawozdawczość z wymiaru podatków lokalnych;
9. Weryfikacja komputerowej bazy podatników oraz dokonywanie wszelkich czynności niezbędnych do aktualizacji tej bazy;
10. Zastępstwo kasjerski;
11. Wykonywanie innych poleceń służbowych zleconych przez przełożonego.

(dowód: pismo z dnia 27 lutego 2009 roku – k. 18 cz. B a/o powódki; zakres uprawnień, obowiązków i odpowiedzialności pracownika zatrudnionego w Urzędzie Miasta M. – k. 20 – 22, 36 – 37 cz. B a/o powódki; zeznania powódki – k. 406)

Arkusze oceny pracownika z dnia 22 lutego 2011 roku stanowi jedynie projekt oceny i nie został zamieszczony w aktach osobowych powódki, bowiem sporządzono go na nieprawidłowym druku, a nadto nie został zaakceptowany przez kierowniczkę powódki, tak jak to miało miejsce w przypadku oceny okresowej z maja 2011 roku oraz z października 2011 roku. Także pozostali pracownicy pozwanego zwracali swoje arkusze ocen z uwagi na wystawienie ich na błędnych wzorach.

W dniu 4 maja 2011 roku pozwany przeprowadził ocenę okresową powódki, jako pracownika samorządowego. Wynikało z niej, że powódka swoje obowiązki służbowe wykonuje nierzetelnie, niesumienne i nieprawidłowo. W sporządzonym przez nią zestawieniu wprowadzonych zmian w ewidencji podatkowej na dzień 31 grudnia 2010 roku wykazano wprowadzone i zakończone 195 zmian, przy czym faktycznie wprowadzono jedynie 109 zmian potwierdzonych decyzjami podatkowymi. Powódka powielala swoje błędy podczas wykonywania zadań służbowych, ignorując obowiązki wynikające z ordynacji podatkowej, skutkujące uniemożliwieniem podatnikowi wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego. W komputerowej ewidencji podatkowej pracownica dokonywała nieprawidłowych zapisów polegających na wprowadzaniu do bazy podatkowej decyzji podatkowych przed ich akceptacją. Dalej wskazano, iż dokumentacja podatkowa gromadzona jest w sposób niezgodny z Instrukcją kancelaryjną. W teczkach akt panuje duży nieporządek, a nadto stwierdzono przypadki zagubienia dokumentów.

(dowód: ocena okresowa powódki z dnia 4 maja 2011 roku – k. 38 cz. B a/o powódki; zeznania świadka A. K. – k. 380; zeznania powódki – k. 406)

Kolejna okresowa ocena pracownika została przeprowadzona w dniu 4 października 2011 roku. Wskazano w niej, że powódka posiada wiedzę merytoryczną niezbędną do wykonywania powierzonych obowiązków, jednak staranność,

systematyczność i zaangażowanie nie jest w pełni wystarczające do pełnego nadrobienia powstałych zaległości. Powódka sukcesywnie uzupełniała wady powstałe przy sporządzaniu decyzji, jednak nadal dokumentacja podatkowa nie zawsze gromadzona jest w sposób zgodny z Instrukcją kancelaryjną. W dokumentach panuje nieład, który powódka sukcesywnie porządkuje.

(dowód: ocena okresowa powódki z dnia 4 października 2011 roku – k. 42 cz. B a/o powódki; zeznania świadka E. J. – k.258; zeznania świadka A. K. – k. 380)

Z dniem 1 stycznia 2012 roku na wniosek powódki w związku z kolejną reorganizacją Urzędu Miasta M. za porozumieniem stron powódka została przeniesiona do Wydziału (...) na stanowisko referenta ds. windykacji. W momencie przeniesienia z Wydziału (...)do Wydziału (...) powódka została rozliczona z zajmowanego stanowiska na podstawie ustnych ustaleń między naczelnikiem Wydziału (...)oraz Wydziału (...) oraz powódką, a przekazanie dokumentacji nastąpiło w ciągu miesiąca od dnia przeniesienia powódki. Okres miesiąca był niezbędny dla dokończenia przez powódkę rozpoczętych postępowań podatkowych. Na przełomie stycznia i lutego 2012 roku powódka przekazała naczelnikowi Wydziału (...)akta spraw ze sporządzonymi wezwaniami do podatników w celu złożenia informacji podatkowej. Z powyższej czynności nie sporządzono formalnego protokołu przekazania, ponieważ w praktyce pozwany nie stosował takiej formy rozliczenia pracowników, z uwagi na pozostanie pracownika w tym samym Urzędzie.

(dowód: zakres uprawnień, obowiązków i odpowiedzialności pracownika zatrudnionego w Urzędzie Miasta M. – k. 44 cz. B a/o powódki; pismo z dnia 29 grudnia 2011 roku – k. 43 cz. B a/o powódki; zeznania świadka K. W. (1) – k. 313; zeznania świadka A. P. – k. 317; zeznania świadka E. C. – k. 318; zeznania świadka E. M. – k.360; zeznania świadka A. K. – k. 379; zeznania świadka J. R. – k. 402; zeznania powódki – k.406, 419)

W czerwcu 2012 roku sporządzono wykaz spraw z rejonu powódki zgłoszonych przez podatników jako nieruchomości błędnie opodatkowane. Zawarte w zestawieniu uchybienia dotyczyły m. in. nie podjęcia kroków celem naliczenia podatku; braku uzupełnienia aktualnych informacji w ewidencji podatkowej, co skutkowało błędnym naliczeniem wysokości podatku; braku decyzji; braku dokumentów i akt; nieuzasadnionego wysyłania upomnień do podatników. Niewłaściwe wykonywanie obowiązków służbowych przez powódkę zostało wykazane w zestawieniu przygotowywanym od 18 do 21 czerwca 2012 rok przez komisję, składającą się z powódki oraz innych pracowników Wydziału (...). Ustalono, iż od 2009 do 2011 roku wystąpiły braki w dokumentacji w liczbie 390. Przeprowadzone przez komisję czynności doprowadziły do odnalezienia łącznie 63 zaginionych zmian geodezyjnych (odnaleziono w aktach – 47; odnaleziono w segregatorach – 16), nie odnaleziono 186 zmian geodezyjnych, stwierdzono zaginięcie 37 akt spraw, a także 4 pozycje przekazano do zrobienia innemu pracownikowi.

(dowód: wykaz spraw – k. 48 cz. B a/o powódki; ustalenie przeprowadzonych czynności sprawdzających – k. 49 cz. B a/o; zmiany geodezyjne – k. 154-289; zeznania świadka E. J. – k. 357; zeznania świadka E. M. – k. 360; zeznania świadka M. H. – k. 376 zeznania świadka I. Z. – k. 378; zeznania świadka A. K. – k. 379; zeznania świadka R. K. – k. 383; zeznania świadka J. R. – k. 402; zeznania świadka K. W. (2) – k. 403; zeznania powódki – k.407)

W Wydziale(...), w którym zatrudniona była powódka, stosowany był podział załatwianych spraw na rejony. Wykryte od lutego do czerwca 2012 roku nieprawidłowości dotyczą spraw z rejonu, który był przypisany powódce, a także okresu, w którym powódka była zatrudniona w tym Wydziale (...)do końca 2011 roku. Pierwsze sygnały od podatników, kwestionujących decyzje podatkowe z rejonu prowadzonego przez powódkę, pojawiały się już od lutego 2012 roku i skłoniły pozwanego do w/w sprawdzenia dokumentacji prowadzonej przez powódkę.

(dowód: zeznania świadka A. P. – k. 317; zeznania świadka E. M. – k. 360; zeznania świadka A. K. – k. 379; zeznania świadka J. R. – k. 402)

W dniu 22 czerwca 2012 roku pozwany rozwiązał z powódką umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, wskazując iż ten upłynie w dniu 30 września 2012 roku, jednocześnie zwalniając powódkę z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. W treści pisma pozwany wskazał, iż przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę jest utrata zaufania spowodowana niewłaściwym wykonywaniem powierzonych obowiązków służbowych w okresie pracy w Wydziale (...) od 1 marca 2009 roku do 31 grudnia 2011 roku. W związku ze zgłaszanymi przez podatników nieprawidłowościami w dokumentacji podatkowej oraz sygnałami pracowników, którzy przejęli po powódce obowiązki w Wydziale (...) podjęto z dniem 1 czerwca 2012 roku czynności zmierzające do uporządkowania ewidencji podatkowej. W ich wyniku stwierdzono braki dokumentacji za lata 2009 – 2011, czyli za okres kiedy powódka była zatrudniona w Wydziale (...). Pozwany wskazał, iż stwierdzone braki dokumentacji z zakresu prowadzonych przez powódkę spraw stanowią rażące naruszenie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Nadto w wyniku zgłaszanych przez podatników uwag dokonano weryfikacji akt spraw i stwierdzono szereg nieprawidłowości, skutkujących błędnym naliczeniem zobowiązań podatkowych, co także stanowi rażące naruszenie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

(dowód: rozwiązanie umowy o pracę z dnia 22 czerwca 2012 roku – k. 8, k. 1 cz. C a/o powódki; zeznania świadka E. M. – k. 360; zeznania świadka A. K. – k. 379; zeznania świadka K. W. (2) – k. 403)

Na zwolnione przez powódkę stanowisko została zatrudniona A. B., która pomyślnie przeszła rekrutację u pozwanego, gdyż jako jedyna osoba spośród kandydatów posiadała doświadczenie w prowadzeniu windykacji.

(dowód: dokumentacja dotycząca naboru na wolne stanowisko urzędnicze – k. 290-298 zeznania świadka K. W. (1) – k. 315; zeznania świadka A. B. – k. 382-383)

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków K. W. (1), A. P., E. C., E. J., E. M., H. L., M. H., I. Z., A. K., A. B., R. K., J. R. i K. W. (2), a także na podstawie dokumentów złożonych przez strony do akt przedmiotowej sprawy, a także oświadczeń stron co do okoliczności bezspornych.

Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków Sąd ocenił jako wiarygodne, dając im w pełni wiarę, ponieważ były spójne, a ich wiarygodność, w świetle pozostałego zgromadzonego materiału dowodowego, nie budziła wątpliwości. W zasadniczej części złożone zeznania znalazły potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Przy czym zeznania świadka K. W. (1) oraz E. C. tylko częściowo posłużyły Sądowi za podstawę ustaleń faktycznych. Świadek K. W. (1) współpracowała z powódką tylko w Wydziale (...), którego okoliczności przedmiotowej sprawy nie dotyczyły. Świadek podkreśliła, iż nie ma podstaw merytorycznych do oceny pracy powódki w Wydziale (...). Natomiast świadek E. C. nie dysponowała informacjami dotyczącymi pracy wykonywanej przez powódkę. Częściowo jej zeznania odwoływały się do faktów nie mających znaczenia w sprawie i w tym zakresie Sąd nie czynił ich podstawą tego, co zostało ustalone.

Świadek A. B., która po zwolnieniu powódki, została zatrudniona na jej stanowisku zeznała, iż nie zna powódki, a także nie zna Burmistrza na gruncie prywatnym. Strony nie miały do świadka dalszych pytań, a zatem w pozostałym zakresie jej zeznania nie przyczyniły się do ustalenia stanu faktycznego.

Zeznaniom powódki w zakresie w jakim wskazywała, że zaległości w Wydziale (...) dotyczyły okresu sprzed jej przyjścia do Wydziału, tj. okresu od 2006 do 2009 roku oraz w zakresie w jakim wskazała, iż po kontroli odnalazła ok. 40% brakujących dokumentów, Sąd nie dał wiary. Zeznania powódki w powyższym zakresie nie posłużyły Sądowi za podstawę ustaleń faktycznych, gdyż powódka zeznawała całkowicie odmiennie od przesłuchanych w sprawie świadków. Nadto jej zeznania nie były spójne, a ich wiarygodność w świetle pozostałego zgromadzonego materiału dowodowego budziła wątpliwości.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Te dowody były nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Strony nie wnosili o uzupełnienie materiału dowodowego (k. 421).

Sąd zważył, co następuje:

Powódka w niniejszej sprawie wносиła o przywrócenie do pracy na poprzednio zajmowane stanowisko oraz wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy. Podniosła, iż przyczyny wskazane w wypowiedzeniu umowy o pracę nie są prawdziwe. Pozwany natomiast stał na stanowisku, iż wypowiedzenie umowy o pracę nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa pracy.

Zgodnie z art. 30 § 1 pkt 2 k.p. umowa o pracę rozwiązuje się przez oświadczenie jednej ze stron z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Oświadczenie każdej ze stron powinno nastąpić na piśmie (§ 3) oraz należy w oświadczeniu tym wskazać przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę (§ 4). Brak jest jednak w tym przepisie wymogu kazuistycznego wymieniania wszystkich zarzutów stawianych pracownikowi. Przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie umowy o pracę musi być jedynie tak sformułowana, aby dla pracownika było wiadome z jakiego powodu następuje rozwiązanie stosunku pracy. Niewskazanie przyczyny jest naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1997r., sygn. akt I PKN 173/97; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 1999r., sygn. akt I PKN 9/99). Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2000r. (sygn. akt I PKN 641/99) naruszenie art. 30 § 4 k.p. ma miejsce wówczas, gdy pracodawca nie wskazuje w ogóle przyczyny wypowiedzenia, bądź gdy wskazana przez niego przyczyna jest niedostatecznie konkretna, a przez to niezrozumiała dla pracownika.

Wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony może nastąpić tylko z uzasadnionych powodów, które stanowią przesłankę materialnoprawną dopuszczalności wypowiedzenia, ograniczającą pod względem prawnym, a nie tylko faktycznym swobodę rozwiązywania umów o pracę z inicjatywy pracodawcy. Warto wskazać, w związku z tym że Kodeks pracy nie zawiera katalogu przyczyn uzasadniających wypowiedzanie umów, jak również nie określa, w jakich wypadkach wypowiedzenie jest nieuzasadnione. Przesłanki zasadności wypowiedzenia opierają się na ocenach pozaustawowych. Ocena zasadności wypowiedzenia, przysługująca organowi stosującemu prawo, zależy zatem od okoliczności każdego indywidualnego przypadku.

Nie budzi przy tym wątpliwości, że pracodawca może zasadnie wypowiedzieć umowę o pracę w ramach realizacji zasady doboru pracowników w sposób zapewniający najlepsze wykonywanie zadań, jeżeli może przewidywać, że zatrudnienie nowych pracowników pozwoli na osiągnięcie lepszych wyników pracy. Nie można bowiem wymagać od zakładu pracy, by zatrudniał pracownika przez nieograniczony żadnym terminem czas na określonym stanowisku pracy, jeżeli obowiązkiem związanym z tym stanowiskiem pracownik nie chce bądź nie może podołać, choćby znajdował się on w trudnej sytuacji osobistej lub rodzinnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 września 1998r., sygn. akt I PKN 271/98, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 grudnia 1982r., sygn. akt I PRN 140/82). Ocena taka winna jednak dotyczyć przyczyn leżących po stronie pracownika.

Mając na uwadze okoliczność, iż wypowiedzenie jest zwykłym sposobem rozwiązania bezterminowego stosunku pracy wskazać należy, że w orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, iż przyczyna tego wypowiedzenia nie musi mieć szczególnej wagi, czy nadzwyczajnej doniosłości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 1997r., sygn. akt I PKN 419/97, OSN 1998/20/598).

Uwzględniając powyższe rozważania w pierwszej kolejności podkreślenia wymaga fakt, iż złożone powódce wypowiedzenie było prawidłowe pod względem formalnym. Złożone zostało na piśmie (art. 30 § 3 k.p.), zawierało wskazanie przyczyny wypowiedzenia (art. 30 § 4 k.p.) oraz zawierało pouczenie o przysługującym prawie odwołania do Sądu Pracy (art. 30 § 5 k.p.). Oświadczenie to zostało przy tym skutecznie złożone powódce, co potwierdziła własnoręcznym podpisem. W toku niniejszego postępowania powódka nie kwestionowała formalnej strony wręczonego jej wypowiedzenia. Zastrzeżeń powódki nie budził też stopień skonkretyzowania wskazanych przez stronę pozwaną przyczyn rozwiązania łączącego strony stosunku pracy, a jedynie same przyczyny.

Zadaniem Sądu było zatem ustalenie, czy wskazane przez stronę pozwaną w oświadczeniu o rozwiązaniu z powódką umowy o pracę za wypowiedzeniem przyczyny rozwiązania łączącego strony stosunku pracy były rzeczywiste. Z analizy skarżonego wypowiedzenia umowy o pracę wynika, że przyczyną go uzasadniającą była utrata zaufania do powódki przez jego pracodawcę. Uzasadniając utratę zaufania pracodawca wskazuje na poszczególne zachowania powódki, które do tego doprowadziły.

Wskazane w wypowiedzeniu umowy o pracę zachowanie mające uzasadniać utratę zaufania pracodawcy do powódki, ujawnione w wyniku kontroli, zostało określone jako niewłaściwe wykonywanie powierzonych obowiązków służbowych w okresie pracy w Wydziale (...) mające miejsce w okresie od 1 marca 2009 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku.

W związku z licznymi zgłoszeniami podatników - dotyczącymi nieprawidłowości w dokumentacji podatkowej oraz sygnałami pracowników, którzy przejęli obowiązki powódki w Wydziale (...)po jej przeniesieniu do Wydziału (...) - podjęto z dniem 1 czerwca 2012 roku czynności zmierzające do uporządkowania ewidencji podatkowej. W ich wyniku stwierdzono braki w dokumentacji za lata 2009 – 2011, czyli za okres w którym powódka był zatrudniona w Wydziale (...). Popelniane przez powódkę w powyższym okresie uchybienia dotyczyły m.in. nie podejmowania kroków celem naliczenia podatku, braku uzupełnienia aktualnych informacji w ewidencji podatkowej, co skutkowało błędnym naliczeniem wysokości podatku, braku decyzji, braku dokumentów i akt, nieuzasadnionego wysyłania upomnień do podatników. Niewłaściwe wykonywanie obowiązków służbowych przez powódkę zostało wykazane w zestawieniu komisji z dnia 22 czerwca 2012 roku. Na jego podstawie ustalono, iż w okresie od 2009 do 2011 roku wystąpiły braki w dokumentach geodezyjnych w liczbie 390. Przeprowadzone czynności doprowadziły do odnalezienia łącznie 63 dokumentów (odnalezione w aktach – 47; odnalezione w segregatorach – 16). Niemniej jednak nie odnaleziono 186 zmian geodezyjnych, a nadto stwierdzono zaginięcie 37 akt spraw. Przesłuchani w sprawie świadkowie wskazywali, iż nigdy wcześniej nie spotkali się z tak licznymi błędami pracowniczymi. Jest to o tyle niezrozumiałe, że powódka wielokrotnie uczestniczyła w szkoleniach i kursach, a nawet ukończyła studia magisterskie w (...), co powinno skutkować podwyższeniem jej kwalifikacji zawodowych i zwiększeniem profesjonalizmu, co jednak nie nastąpiło.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że do powstania zaległości i braków w dokumentach przyczyniła się wyłącznie powódka. W Wydziale (...), w którym była zatrudniona, stosowany był bowiem podział załatwianych spraw na rejony. Zaś wykryte nieprawidłowości dotyczyły wyłącznie spraw z rejonu, który był przypisany powódce, a jednocześnie okresu, w którym powódka była zatrudniona w tym Wydziale (...).

W trakcie postępowania powódka powoływała się na okresową ocenę z dnia 22 lutego 2011 roku, która jej zdaniem potwierdzała prawidłowość wykonywanych przez nią obowiązków. Jednakże przedmiotowa ocena została sporządzona na nieprawidłowym druku przez osobę, która nie była bezpośrednim przełożonym powódki, dlatego też nie została zamieszczona w aktach osobowych powódki. Dopiero po powrocie przełożonej powódki ze zwolnienia lekarskiego w dniu 4 maja 2011 roku ocena została przez nią ponownie sporządzona. Wówczas powódka otrzymała ocenę dostateczną. Została pouczone przez kierowniczkę, że jeżeli nie jest zadowolona z oceny, to w terminie 14 dni może się od niej odwołać. W takim przypadku ponownej oceny dokonywałby Burmistrz. Powódka nie złożyła odwołania od oceny z dnia 4 maja 2011 roku. Nadto powódka całkowicie pomija okoliczność, iż jej przełożona z Wydziału (...)wielokrotnie zwracała jej uwagę i wskazywała popelniane błędy. To zresztą było jedną z przyczyn zawnioskowania przez powódkę zmiany Wydziału.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że dopiero liczne skargi podatników z pierwszej połowy 2012 roku doprowadziły do podjęcia przez pozwanego kroków mających na celu wykrycie ilości naruszeń. Powyższe potwierdziło, że powódka była niesumienna i niesystematyczna, dopuszczając się licznych błędów.

Wobec powyższego należy uznać, że wskazane w wypowiedzeniu umowy zachowania rzeczywiście miały miejsce i mogły doprowadzić do utraty zaufania do powódki przez pracodawcę. Tym bardziej, że powódka jako osoba zajmująca stanowisko urzędnicze powinna mieć świadomość, iż zajmuje się ważnymi kwestiami podatkowymi, takimi jak naliczanie wysokości zobowiązań podatkowych, wprowadzanie zmian na podstawie ewidencji podatkowej

na podstawie informacji podatkowych składanych przez podatników, weryfikacja komputerowej bazy podatników oraz dokonywanie wszelkich czynności niezbędnych do aktualizacji tej bazy. Naruszenie przez nią obowiązków niewątpliwie stanowiło naruszenie procedur obowiązujących w urzędzie i przepisów ustawy o podatku i opłatach lokalnych. Takie zachowanie powódki uzasadnia zarzuty wskazane w analizowanym wypowiedzeniu.

Reasumując należy stwierdzić, że zarzuty wskazane przez pozwanego pracodawcę w skarżonym wypowiedzeniu znajdują potwierdzenie w ustaleniach faktycznych. Sąd zauważył także, że wskazane zachowania powódki i jej działania na stanowisku urzędniczym uzasadniały utratę do niej zaufania przez pracodawcę. Nie można bowiem tracić z pola widzenia szczególnych wymagań jakie powinny być stawiane osobom zajmującym stanowiska urzędnicze w tego typu jednostkach. Wobec powyższego należy uznać zdaniem Sądu, że pracodawca po analizie wskazanych powyżej zachowań powódki mógł utracić do niej zaufanie.

Mając na względzie całokształt ustalonych w niniejszej sprawie okoliczności oraz powyższe rozważania Sąd uznał, że roszczenie podniesione przez stronę powodową nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem skarżone wypowiedzenie jest uzasadnione. W związku z tym na podstawie w/w przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł mając na uwadze regulację zawartą w art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego oraz § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 490 j.t.).